

Foto: Korana Džajka

i inFORMACIJE

SUSRET MLADIH SPLITSKO-MAKARSKE NADBISKUPIJE

- srijeda, 18. svibnja 2011. u 20:30 h u Sjemeništu

MOLITVENO BDIJENJE ZA DUHOVNA ZVANJA

- katedrala sv. Dujma, subota 14. svibnja u 20:00 h,
- svjedočanstva duhovnoga poziva (Nadbiskup, roditelji svećenika i redovnica) te klanjanje do ponoći

NEDJELJA DOBROG PASTIRA - 15. svibnja

- euharistijsko klanjanje u Katedrali od 13 do 19 h i u 19 h - sv. misa

SV. FILIP NERI

- sv. misa svaki dan u 20:15 h, a četvrtkom euharistijsko klanjanje nakon mise
- pobožnost krunice svaki dan u 19:45 h
- „Večer dobrog filma“ svaki treći petak u 21h

EUHARISTIJSKA SLAVLJA NA KBF-u

- svakoga utorka i četvrtka u 7:25 h u kapeli (do prostorije B17)

ISPRIČAVAMO SE NA POGREŠCI!

Autorica članka „Film Ostrov“ iz prošlog broja je Ana Marčinko.

Urednica: JELENA ARAMBAŠIĆ; Uredničko vijeće: KATARINA LIŠNIĆ, TONI ŠINKOVIĆ

Grafičko oblikovanje: RATOMIR VUKOREPA

Sve informacije i prijave možete dati urednici i članovima vijeća ili na: studentskilist@gmail.com

List Studenata Teologije

GODINA IV :: svibanj 2011. :: BROJ 8. (14)

Sretan Uskrs!

Uplakane žene na uskrsno jutro kreću na Isusov grob pomazati tijelo razmišljajući tko će im odvaliti kamen koji je stajao na grobnim vratima. Ali ipak idu, vođene gorljivom ljubavlju i predanjem, ne zastaju pred tom poteškoćom. I nalaze kamen odvaljen! Kamen koji je zapečatio sigurnu pobjedu smrti, nepravde i laži.

Slika ovih žena je slika svakog od nas. Koji je to kamen koji se navaljuje na moj život? Tjeskoba, očaj, beznađe? Možda strah, krivnja, osjećaji napuštenosti i manje vrijednosti? Što je to što me drži u grobu, što me sputava da osjetim puninu radosti?

Zašto su žene svjedokinje uskrsnuća, po čemu su one drukčije od apostola?

Veliki petak apostolima je značio slom svake nade, sigurnosti i planova. Preplavljeni očajem, ljutnjom zbog nemoći, zatvaraju se u strahu. Sigurno su razmišljali o svemu što se dogodilo, svemu što je izgubljeno. Pred njima stoji strašna činjenica, Isus je izdan, pobijeđen, osramoćen i ubijen. Možda su razmišljali o tome da se vrte svojim starim životima, poslovima. Stoga strah, zatvaranje, da očuvaju od propasti i zadnju mogućnost normalnog života. Nasuprot njima, Magdalena nema što izgubiti. Srušeni su svi mostovi koji su je vezali sa starim životom. Ona nema kamo, povratak bi za nju značio propast. Jesu li naši mostovi srušeni, ili još uvijek kolebljivo slijedimo Isusa? Srušeni mostovi znak su istinskog predanja i vjere.

Dok smo zatvoreni u sebe, vrtimo poražavajuće činjenice po mislima, očaj nas zasljepljuje, postajemo zarobljeni prividom. Paralizira-

Foto: Ante Vučković

nost koju u nama proizvodi očaj, rađa i krivnju zbog osjećaja nemoći da bilo što promijenimo. Onesposobljeni smo izdignuti se iznad vlastite bijede i krenuti prema grobu, poduzeti nešto! Napraviti nekakav pomak! Žene to čine.

I gle, nalaze grob prazan a kamen odvaljen. Nisu one odvalile kamen, nisu se tome ni nada- le, nije njihova snaga ni zasluga. Ali su krenule, učinile su korak. I bile iznenađene ishodom.

Što Uskrs nama znači? Možda će svatko dati drugi odgovor. Za mene je snažna ova simbolika. On razvaljuje kamenja u našem životu! Ali da bi svjedočili radosti uskrsnog jutra treba učiniti prvi korak, izići iz sebe, posvetiti se drugom, ali i susresti se s grobom i smrću.

Urednica

Ljubav je jaka kao smrt!

Piše: DOMAGOJ JELAČA

Kao kršćani, a onda kao i studenti teologije, ovih dana razmišljamo o najvećem otajstvu naše vjere. Sve naše studiranje ide za tim da što dublje uđemo u samu bit i srce teologije - osobu Isusa Krista, koji je savršena objava Boga. Studirajući možemo ostati na površini a onda cijeli studij gubi svoj smisao. Ovim razmišljanjem pokušajmo ući u otajstvo Uskrsa kako bi nas Njegova svjetlost prožela do u samu našu nutrinu.

Jednom se dogodilo nešto što je promijenilo cijeli svijet. Događaj koji se nije dogodio i prošao, već je ostao duboko ukorijenjen u narodu sve do današnjih dana. Liturgija Velikog četvrtka pred

nas stavlja događaj Posljednje večere. Ono što karakterizira taj dan je Isusovo davanje samoga sebe. Kruh postaje znak davanja života, a vino (Krv) postaje znak i instrument zajedništva između

Foto: Ante Vučković

Boga i ljudi. Isus čini gestu poniženja (poniznosti): spušta se do nogu apostolovih te im pere noge. Slika je to samog Božjeg silaska među nas. On ustaje od stola, odlaze odjeću slave, naginje se prema nama u otajstvu opraštanja, te nam služi svojim životom i svojom smrću. Prihvatiti pranje nogu znači ući u Gospodinovo djelovanje, u njemu sudjelovati, i tako dopustiti poistovjećivanje s tim činom. Nakon Večere Isus odlazi u Getsemanij te tako počinje njegov križni put. Izlaženje u muku čin je Isusove pobjede te se već u otajstvu Getsemanija krije otajstvo uskrsne radosti. Prema Platonu pravednost jednoga čovjeka tek je onda

savršena i prokušana kada on na sebe uzme pričinu nepravde, tj. čovjek koji je uistinu pravedan u ovom će svijetu nužno biti nepriznat i proganjen. Nepravda je patnja i mučeništvo pravednika dovoljna zadovoljština ne samo za vlastite grijehove, nego i za grijehove drugih; ona raskida situaciju zla i tako može postati znakom Božjeg smilovanja. Čovjekova istina jest njegova neistinitost jer je čovjekova istina da uvijek nanovo nasrće na istinu. Proći toliku muku, znojiti se krvavim znojem, primiti toliko udaraca bičem, biti okrunjen trnovom krunom, popljuvan i izrugaan... Pa čemu sve to? Koji je smisao svega toga kad poslije dolazi smrt?

Kršćansko žrtvovanje ne sastoji se u davanju nečega što Bog, kad nas ne bi bilo ne bi imao, nego u tome da u cijelosti postanemo bića koja primaju i dopustimo da nas on potpuno uzme i ponese. Božje poniženje u isto vrijeme je uzdignuć čovjeka. Bog ne čeka da oni koji su skrivali dođu i da se izmire, već On prvi ide njima u susret i izmiruje ih. Križ je Božji dolazak k nama, a ne obratno. Izgleda da je Isus bio prisiljen podnositi muku i samoću bez ikakve podrške Oca (Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!). No, Isusova smrt se shvaća kao dar Boga Oca, kao potpuno predanje iz ljubavi koje Bog čini po svom Sinu za spasenje ljudi. Isusova smrt je onaj čas i kalež koje je tjeskobno iščekivao, ali koje svjesno i slobodno prihvaća (Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!). Isusovo iskustvo smrti na križu granično je iskustvo njegovog

biti Sin, njegove slobode, vjernosti Ocu i ljubavi prema ljudima. Njegova smrt temeljna je jezgra novozavjetne objave Boga jer je najdublji izričaj Božje poniznosti, očitovanje Trojstva. U Isusovu umiranju Duh Sveti djeluje na aktivan način kao moć njegove žrtve i kao snaga njegovog prikazanja. Evanđelisti bilježe da se u času Isusove smrti hramski zastor razderao na dvoje. Zastora, koji je do tada skrivao Božju slavu i spasenje u svijetu, više nema. Ljubav više nije skrivena!

Nedjeljno jutro, grob je prazan. Samo po sebi prazan grob nije dokaz uskrsnuća ali je znak. On uskrsnu treći dan, prije nego započne proces raspadanja. Uskrsli se očituje Mariji Magdaleni i drugim ženama. One odlaze i javljaju učenicima. Ukazanja nisu uskrsnuće nego samo njegov odsjaj. Uskrsnulo tijelo posjeduje nova svojstva: nije više u prostoru i vremenu nego se može na svoj način uprisutniti gdje i kada hoće. Isusovo Uskrsnuće nije povratak zemaljskom životu kao što je bio slučaj s Lazarom. Njegovo Uskrsnuće je prijelaz iz stanja smrti u drugi život bez vremena i prostora. Nitko nije svjedok samog fizičkog događaja Uskrsnuća. Ono nadilazi povijest i ostaje u srcu otajstva vjere. Uskrsnuće je ujedno i transcendentni događaj jer u njemu djeluju osobe Presvetoga Trojstva. Otac predaje Sina, Sin predaje samog sebe, te istovremeno predaje Duha Svetoga koji je njemu bio predan od Oca.

Kristovo Uskrsnuće je za nas kršćane jako bitno jer bez njega je naša vjera i naše pro-

povijedanje uzaludno. Vjera i propovijedanje imaju smisla samo s Njim. Vjerovati znači izići iz zidina te, snagom Isusa Krista, stvarati prostore vjere i ljubavi. Ako se u Kristu ljubav pokazala jačom od smrti, pokazala se zato što je bila ljubav za druge. Temelj naše besmrtnosti može biti samo Kristova ljubav. Isus nas svojom smrću oslobađa od grijeha, a svojim uskrsnućem otvara nam pristup u novi i vječni život. Isusovo Uskrsnuće je počelo i izvor našeg budućeg uskrsnuća.

Jedino ako netko stavlja vrijednost ljubavi iznad vrijednosti života, jedino ako je netko spreman da daje ljubavi prednost pred životom radi nje same, u tom slučaju je ljubav jača od smrti i prerasta smrt. A da bi se prerasla smrt mora se najprije prerasti život. Čovjek može produžiti svoj život samo tako da nastavi živjeti u drugome. Ako se u Kristu ljubav pokazala jačom od smrti, pokazala se zato što je bila ljubav za druge. Bog je umro za nas. On je i uskrsnuo. Neka mu je hvala i slava. ALELUJA!

TVORAC ŽIVOTA

*...kao ukleti grad postao je tabor nekad Božjim zvan...
ukletim proglašise Onoga koji ukletog ništi....*

*ulica nema asfalta, to Krv njegva postaje da nam lakši korak bude...
nema se gdje stati, nemili je to hod za Janje...*

*nije se osvrnio, nit' pogled nazad dao, stameno srca Boga moga...
i pusti taj dah, posljednji krik od kog' srce stane...
osta pod kamenom tri besane noći svoje majke...
onda usta nad zemljom smrti...*

*uzrova zemlju, načini brazdu života...
posta Pobjednik, ono što je bio
Tvorac Života odvijeka...*

Mate Milas